

Hairmony

Geen haar op mijn hoofd

Amalia Sesto

Titel Hairmony Geen haar op mijn hoofd

Drukwerk Op aanvraag

Eerste druk 2013

Voorwoord

De aanleiding van dit boek is mijn ex-echtgenoot geweest. Gedurende 37 jaar van zijn loopbaan als kapper, werd hij dagelijks geconfronteerd met klanten die last hadden van haaruitval. Tot voor kort kon hij, zoals vele andere kappers, enkel chemische producten adviseren die door firma's aangeprezen worden om haaruitval te bestrijden. Echter, zijn de meeste kappers bezig met het rijker maken van cosmeticabedrijven, zonder enige positieve resultaten.

Daar kon ik mij niet in vinden en ik besloot naar dieperliggende factoren te gaan kijken die ik hier uitgebreid beschrijf.

Ik wil graag al mijn cliënten bedanken voor hun casussen en bijdrage. Ze zijn allen met een boodschap op mijn pad gekomen.

Inhoudstabel

1.	Geschiedenis van het haar	6
2.	Anatomie van de huid	8
3.	Anatomie en fysiologie van het haar	10
4.	Haaranalyse (HMA)	14
5.	Haaruitval	19
6.	Holistische visie op haaruitval	30
7.	Evolutieleer	52

Inleiding

In hoofdstuk 1 toon ik het belang aan van het hoofdhaar van zolang de mensheid bestaat. Haarverzorging en haardrachten waren toen al een weerspiegeling van de status en persoonlijkheid.

In de volgende twee hoofdstukken beschrijf ik de anatomie van de huid waaruit een haar groeit en de anatomie en fysiologie van een haarschacht. Hier geef ik een duidelijk beeld van hoe een haarschacht zich vormt en in welke verschillende fasen het groeit.

De voordelen die een haaranalyse kunnen bieden worden beschreven in hoofdstuk 4. Ik leg hierin ook het verschil uit tussen een haaranalyse en een haarwortel-analyse.

Het 5de hoofdstuk handelt over de reguliere zienswijze op haaruitval. De manier waarop haren uitvallen en de mogelijke oorzaken van haarverlies komen hier uitvoerig aan bod.

In het 6de hoofdstuk maak ik de beweging van de fysieke benaderingen en behandelwijzen naar het innerlijke verhaal met betrekking tot haaruitval.

Ik beëindig dit boek met een hoofdstuk over de evolutieleer. Hierin wordt uitgelegd hoe men tot een groter bewustzijn kan komen en welke factoren ervoor kunnen zorgen dat men van zijn pad afwijkt, met het ontstaan van symptomen tot gevolg.

1. Geschiedenis van het haar

Zolang de mensheid bestaat wordt het haar verzorgd en versierd. Een kapsel is niet alleen een versiering, maar vertelt ook iets over de persoonlijkheid van de drager. Haartooi en kapsels zijn zowel op historisch als op cultureel vlak, altijd een belangrijk statussymbool geweest. Ook vandaag de dag kan men nog steeds zien dat haarverzorging en haardracht een belangrijke rol spelen als uitingsvorm voor mensen uit verschillende culturen en milieus. Zelfs met bepaalde politieke of religieuze achtergronden en overtuigingen kunnen via het kapsel geuit worden.

In het Oude Testament werd het hoofdhaar beschouwd als de zetel voor het leven, de ziel en de kracht van de mens. Een duidelijk voorbeeld hiervan is het verhaal van Samson, die samen met zijn haar, ook zijn mannelijke oerkracht verloor. Het haar afscheren kwam voor bij ontgroeningen, rituele inwijdingen en ceremonies om demonische krachten te verdrijven. Daarnaast was het ook een teken van onderdanigheid en vernedering, als offer of straf of als totale overgave aan een Godheid. Naast de psychologische en spirituele functies had het haar in die tijd ook al een esthetische en modieuze functie.

Hoofdhaar geeft mannen en vrouwen de mogelijkheid om hun persoonlijkheid uit te drukken. De belangrijkste rol van haar, is de invloed die het heeft in het aantrekkingspel bij partnerkeuze en communicatie. Haren dienen dus niet enkel ter bescherming tegen kou en hitte, maar ze vertellen details over ieder individu. Soms zeggen ze iets over de positie en het beroep van een persoon, maar zeker ook over de gezondheid. Er kan gesteld worden dat het haar de weerspiegeling is van onze gezondheid!

Net zoals voor ons nu, was haarverzorging voor de oude Egyptenaren iets belangrijks. Duizenden jaren geleden al gaven zij aandacht aan het voorkomen van kaalheid of dunner wordende haren. Gezond en veel haar stond gelijk aan jeugdigheid, aantrekkelijkheid en gezondheid. Zij hadden vele recepten om de structuur van het haar te verbeteren en om de haargroei te stimuleren:

- gehakte sla werd op kale plekken gelegd om de haargroei te stimuleren (sla werd in verband gebracht met Min, de Egyptische God van de mannelijkheid);
- sparrenboomhars en amandelolie werden gebruikt bij hoofdmassages om de haargroei te stimuleren;
- bijenwas met hars werd gebruikt als masker op de hoofdhuid om kaalheid tegen te gaan;
- jeneverbes werd, omwille van zijn samentrekkende eigenschappen, gebruikt om de hoofdhuid te stimuleren⁽¹⁾.

Net zoals bij de Egyptenaren, waren haren en kapsels ook voor de oude Grieken en Romeinen belangrijk. Verschillende haarstijlen wisselden elkaar af door de eeuwen heen. Ook hier weer met extra aandacht om kaalheid te voorkomen. Een eerste aanwijzing van kaalheid is te vinden in een meer dan vierduizend jaar oude medische geschrift, "Papyrus Ebers", dat in Egypte werd teruggevonden. De ingrediënten van een haargroeimiddel waren een mengsel van dierlijke vetten van verschillende diersoorten: leeuwen, nijlpaarden, krokodillen, katten, slangen en vogels. Om kaalheid tegen te gaan werd de hoofdhuid ingesmeerd met dit mengsel.

Uit ongeveer dezelfde tijd stamt het recept van een mengsel van gemalen en in olie gekookte hondenpoten, dadels en ezelshoeven.

In de late 18e eeuw, begin 19e eeuw raakten de eerste medici geïnteresseerd in kaalheid. Uit deze periode stammen een aantal recepten van de Franse arts en tevens baron Dupuytren (1777-1835). Als ingrediënten gebruikte de baron rundermerg, loodacetaat, Spaanse vlieg, alcohol, kruidnagel en kaneelolie en het mengsel moest 's avonds op de hoofdhuid worden aangebracht. Dat een arts met zijn reputatie zich aan een haargroeimiddel waagde, was een indicatie voor de groter wordende aandacht van medici voor het probleem van kaalheid. Bij het zoeken naar de oorzaken van kaalheid, werd in medische kringen steeds meer vooruitgang geboekt⁽²⁾.

Als men de ontwikkeling doorheen de geschiedenis tot heden aanschouwt, kan men concluderen dat het haar een belangrijke rol speelt in de manier waarop men zich naar de buitenwereld toont. Als men het haar verliest, kan dit vaak ook het zelfvertrouwen aantasten. Dit kan psychologische en emotionele problemen veroorzaken, waardoor de levenskwaliteit achteruit gaat.

Tot op heden zijn er verschillende onderzoeken gedaan naar kaalheid door farmaceutische bedrijven. Dit maakt dat zij de mogelijkheden en de macht hebben om medicatie op de markt te brengen op basis van de resultaten die zij uit die onderzoeken haalden. Helaas werkt de bestaande medicatie enkel symptomatisch, waardoor er geen aandacht wordt geschonken aan de onderliggende oorzaak van haaruitval. Grote cosmeticabedrijven bieden ook een groot aanbod van uitwendige producten aan, maar hier draait het vooral om geld. Zij houden dan ook geen rekening met ecologie en met de natuur.

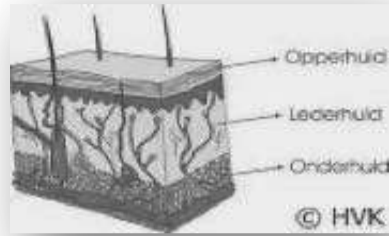
Er wordt totaal niet gekeken naar de grote aantal producties in duizenden soorten flesjes en potjes die niet recycleerbaar zijn. Belangrijk om te weten, is dat 99% van de fabrikanten, met chemicaliën en parabenen werken.

Mijn ervaring zegt me dat hier weinig positieve resultaten mee bereikt worden. Er is een weg, om op een gezonde wijze en volledig natuurlijk, haaruitval te doen minderen of stoppen. Naar mijn mening werd er tot op vandaag binnen de integrale gezondheidszorg te weinig aandacht besteed aan het probleem van haaruitval.

2. Anatomie van de huid

De huid is verbonden met het haar. Huid en haar hebben een wisselwerking met elkaar om een haarschacht te kunnen vormen.

De huid is het grootste orgaan van de mens en bestaat uit 3 lagen:

Afb.1*

Opperhuid

De opperhuid bestaat uit meerdere lagen waarin cellen, keratinocyten, zich ontwikkelen en harder worden in een proces dat keratinisatie of verhoorning genoemd wordt.

De opperhuid vernieuwt zich constant door de deling van de cellen in de basale laag⁽¹⁾.

Basale laag; dit is de diepst gelegen laag. Hier bevinden zich:

- **Merkelcellen:** deze zijn geconcentreerd in de gebieden rond de haarzakjes. Ze geven lichte waarnemingen van de tastzin door aan de hersenen;
- **Melanocyten:** deze liggen verspreid in de basale laag. Het zijnangepaste zenuwcellen met uitsteeksels, ook dendrieten genoemd, naar de cellen in de opperhuid. Ze maken melanine aan, een stof die kleur geeft aan de huid.
- **De basale laag produceert onafgebroken nieuwe keratinocyten.** Dit zijn cellen die keratine bevatten, het belangrijkste eiwit van de opperhuid. Deze cellen worden omhoog geduwd naar het oppervlak en vormen daar de stekellaag, de korrellaag en de hoornlaag.

Wanneer ze de hoornlaag bereiken, vormen ze een ondoordringbare barrière zodat er geen water uit het lichaam kan of vreemde stoffen in het lichaam kunnen. De cellen doen er ongeveer 14 dagen over om van de basale laag naar de hoornlaag te gaan.

De cellen van de basale laag lijken net openstaande bakstenen. Ze zijn verankerd in een basaal membraan. Er lopen draden naar beneden om dit membraan te verankeren aan de lederhuid ⁽²⁾.

Stekellaag; deze bevindt zich boven de basale laag. Deze laag bouwt zich op uit voortdurend vermeerderende keratinocyten en Langerhans-cellen. Dit zijn dendristische cellen. Ze vormen de eerste verdedigingslinie tegen schadelijke stoffen doordat ze schadelijke micro-organismen onderscheppen en afleveren bij de lymfocyten in de lederhuid. Ze hebben een belangrijke rol voor het immuunsysteem⁽³⁾.

Korrellaag; deze laag bevindt zich boven de stekellaag en bestaat uit afgeplatte keratinocyten en plaatvormige korrels die een specie aanmaken om de cellen, die in het beginstadium van de keratinisatie zitten, aan elkaar te kleven⁽⁴⁾.

Hoornlaag; de hoornlaag is de bovenste laag van de opperhuid en bevindt zich boven de korrellaag. De cellen zijn hier afgeplat en hebben geen kern of korrels meer. De cellen in de hoornlaag overlappen elkaar als dakpannen.

De randen kleven aan elkaar met een vette specie om de laag waterdicht te maken. Na ongeveer 14 dagen sterven de gekeratiniseerde cellen af en worden ze als schilfers afgestoten⁽⁵⁾.